Bipartitní souvislý podgraf hranově ohodnoceného grafu s maximální vahou

Jorge Zuňiga NI-PDP ČVUT LS 2022/2023

2
2
2
3
3
3
4
4
5
6
8
10
11
13

Úvod

Cílem práce bylo navrhnout algoritmus nacházející bipartitní souvislý podgraf hranově ohodnoceného grafu s maximální vahou, tedy podmnožinu hran F takovou, že podgraf G(V,F) je bipartitní, souvislý a součet ohodnocení jeho hran je maximální mezi všemi bipartitními souvislými podgrafy grafu G(V,E).

Pro tento úkol byla navržena 4 řešení s různými přístupy a stupni paralelizace. Nejdříve byl vytvořen algoritmus čistě sekvenční. Následně algoritmy využívající OpenMP, funkční a datový paralelismus. Na závěr byl vytvořen algoritmus kombinující MPI a OpenMP.

Implementace

Algoritmus byl implementován v jazyce C++ s důrazem na OOP. V některých částech algoritmu byla pro snadné používání využita knihovna STL.

Části algoritmů, které přímo operovaly nad objekty s prvky z knihovny STL byly později nahrazeny statickými polemi. To výrazně pomohlo v rychlosti výpočtů natolik, že bylo potřeba využít větších testovacích vstupů.

Další vylepšení, které jemně zrychlilo výpočty bylo využití co nejmenších datových typů, tedy uint8_t, uint16_t,... tam kde se daly použít.

Vstup

Vstupem programu je textový soubor obsahující informace o grafu. Ukázka grafu graf_24_23.txt:

_	_	_																						
2	4																							
		81	87						82	119	108	82		117	81		112	118						107
	81					120	116	115	119		118	87			104	120					112			113
	87					112			120	118	118		99		120			115		91	112		81	118
											114	112					99	111			110			88
								110	115	120		87	113	80		111								88
		120	112				112	118					115	115	115		120		114	84	114			86
	89	116	106		85	112		116	119		86	111	99	100	88	115	117	108		86	100	83		108
	100	115	89	80	110	118	116			108	104		104	85	99	108	119	105	103	108	111	111	103	111
	82	119	120	83	115	95	119	101		117	111	101	98	90	111	94	86	100	100	94	120	103	117	110
	119		118		120	88		108	117						87	100	81	117	100	109			99	92
	108	118	118	114	90			104	111			113		91	104	112	109	114	104	82	82			98
	82	87	106	112	87	85	111	97		104	113		85	87	95	117		119	89	119	88	112	81	86
	107	109	99	92	113	115	99	104	98	93	91	85		91	110	108	99	90	82	92	101	93	118	94
	117	84	106	108	80	115	100	85	90	103	91	87			83	111	118	85	115	83	110	93	90	120
	81	104	120	85	89	115	88	99	111	87	104	95	110	83		108	86	94	108	97	92	116	88	94
	106	120	100	95	111	101	115	108	94	100	112	117	108	111	108		82	100	85	112	80	96	116	94
	112	106	103	99	93	120	117	119	86	81	109	93	99	118	86	82		117	90	91	91	93	84	90
	118	108	115	111	92	84	108	105	100	117	114	119	90	85	94	100	117		101	119		92	93	105
	92	80	101	106	98	114	86	103	100	100	104	89	82	115	108	85	90	101		91	80	113	106	111
	86	95	91	98	96	84	86	108	94	109	82	119	92	83	97	112	91	119	91		90	118	108	98
	86	112	112	110	97	114	100	111	120	102	82	88	101	110	92	80	91	95	80	90		93	110	120
	92	107	108	105	98	108	83	111	103	88	83	112	93	93	116	96	93	92	113	118	93		99	104
	106	91	81	83	89	85	101	103	117	99	103	81	118	90	88	116	84	93	106	108	110	99		80
	107	113	118	88	88	86	108	111	110	92	98	86	94	120	94	94	90	105	111	98	120	104	80	Θ

Formálně:

- n = přirozené číslo představující počet uzlů grafu G, 150 > n >= 10
- G(V,E) = jednoduchý neorientovaný hranově ohodnocený souvislý graf o n uzlech a průměrném stupni k, váhy hran jsou z intervalu <80,120>

Definice

Graf G(V,E) je bipartitní, jestliže můžeme rozdělit množinu uzlů V na disjunktní podmnožiny U a W tak, že každá hrana v G spojuje uzel z U s uzlem z W. Jinak řečeno, bipartitní graf je možné uzlově obarvit 2 barvami.

Výstup

Výstupem algoritmu jsou disjunktní množiny uzlů X a Y, seznam ohodnocených hran a součet vah ohodnocených hran.

```
Loaded file ../inputs/23_20

Result of: ../inputs/23_20

RED: {0, 1, 5, 8, 10, 12, 13, 16, 18, 21, 22}

BLUE: {2, 3, 4, 6, 7, 9, 11, 14, 15, 17, 19, 20}

EDGES: {(7, 22), 120}, {(5, 20), 120}, {(4, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120}, {(1, 22), 120
```

Ukázkový výstup ze sekvenčního algoritmu pro **graf 23 20.txt**:

Výstupy sekvenčního algoritmu obsahují i počet rekurzivních volání algoritmu. Ostatní implementace tuto metriku neobsahují, protože její výpočet je značně zpomaloval.

Sekvenční algoritmus

Implementace je postavena na přístupu OOP. Byly vytvořeny třídy InputHandler, ProblemInstance, SolutionState a Edge.

Třída **InputHandler** obsahuje metody pro načtení vstupů a zpracování parametrů. Program při použití flagu -h, --help vypisuje pomocnou hlášku a jinak přijímá --**file** <seznam souborů> a --folder <seznam složek> pro hromadné zpracování vstupů.

Třída Edge

Třída **Edge** reprezentuje hranu a využívá co nejméně prostoru pomocí datového typu uint8 t.

```
class Edge {
public:
    uint8_t u; // < 150
    uint8_t v; // < 150
    uint8_t weight; // 80 <= weight <= 120
};</pre>
```

Třída SolutionState

Třída **SolutionState** reprezentuje stav řešení. V poli colors si uchovává seznam barev hran grafu. Tento seznam je identifikátorem stavů. Další důležitou proměnnou je edge_index, který je indexem hrany, která je právě přidávána/odebírána.

```
class SolutionState {
public:
    color_t colors[MAX_VERTICES] = {NO_COLOR};
    uint8_t num_of_vertices = 0; // < 150
    uint16_t edge_index = 0; // < 11175
    uint16_t used_edges = 0; // < 11175
    uint32_t cost = 0;
    uint32_t sum_cost_all = 0;
    Edge * edges = nullptr;
    uint16_t edges_size = 0; // < 11175
    uint32_t edges_total_weight = 0;
};</pre>
```

Dále obsahuje informace potřebné pro prohledávání dalších stavů, výpočtu cen, prořezávání a řadu dalších funkcí jako například:

- bool isLeaf()
 - Vrací true pokud je stav listem ve stromu řešení.
- bool isBetterThan(SolutionState state)
 - Porovnává ceny stavů.
- bool isBipartite()
 - Vrací true pokud je graf ve stavu bipartitní.
- bool isConnected()
 - Vrací true pokud je graf ve stavu souvislý.
- void skipEdge()
 - o Přeskakuje hranu.
- void addEdge()
 - o Přidává hranu.

Třída ProblemInstance

Třída **ProblemInstance** repezentuje instanci problému, tedy uchovává informace o grafu, jeho velikosti, udržuje si výchozí a nejlepší stav. Dále drží informace o vstupu, jako třeba jméno souboru, ze kterého byl vstup načten, počet rekurzivních volání a čas kdy byl výpočet započat.

```
class ProblemInstance {
private:
    Edge edges[MAX_EDGES];
    uint16_t edges_size;
    SolutionState initial_state;
    SolutionState best_state;
    // Metrics
    string input_name;
    uint64_t recursive_calls;
    time_point start_time;
};
```

Třída je navržena tak aby poskytovala co nejjednodušší rozhraní, a tak v sekci public obsahuje pouze funkce:

- string getInputName()
 - o Vrací jméno vstupního souboru.
- uint32 t getBestStateCost()
 - Vrací cenu nejlepšího řešení.
- void findMaxConnectedBipartiteSubgraph()
 - Nalezne řešení.

Poslední ze zmíněných je funkce spouštějící výpočet. Tato funkce nejdříve zkontroluje, zda vstupní graf již není validním řešením. V případě, že jím je, uloží výsledek do stavu best_state jinak spouští funkci findBestStateDFS(initial_state). A nakonec vypíše výsledek na stdout.

V privátní sekci se nachází funkce:

- void printResult()
 - Vypíše výsledek na stdout.
- bool noBetterSolutionPossible(SolutionState state)
 - Vrací true pokud ze stavu již není možné získat lepší než současně nejlepší řešení. Slouží k prořezávání stavového prostoru. Stavy prořezává na základě dvou výpočtů.
 - Nejdříve kontroluje, zda při přidání všech zbylých hran je možné dostat vyšší
 - Následně kontroluje, zda při přidání všech zbylých hran je možné dostat souvislý podgraf.
- void findBestStateDFS(SolutionState state)
 - Ze zadaného stavu prohledává prostor stavů řešení algoritmem DFS.

Funkce **findBestStateDFS()** je nejdůležitější částí celého programu. Tato funkce prohledává prostor stavů algoritmem BB-DFS.

Funkce před samotným rekurzivním zanořováním kontroluje, zda bylo nalezeno lepší řešení. Pokud ano, uloží jej.

```
if (state.isLeaf()) {
    if (state.isConnected() and state.isBetterThan(best_state)) {
        best_state = state;
        return;
    } else {
        return;
    }
}
```

Následuje prořezávání stavového prostoru pro současný stav.

```
if (noBetterSolutionPossible(state))
    return;
```

Poté následuje nejdůležitější část programu, tedy samotné barvení vrcholů a rekurzivní zanořování. Algoritmus si nejdříve uloží indexy hran, nad kterými pracuje.

```
int u = edges[state.edge_index].u;
int v = edges[state.edge_index].v;
```

Dále vyzkouší veškeré kombinace barev tak, aby zachoval bipartitu řešení. Jednou z nich je například:

```
if ((state.colors[u] == RED and state.colors[v] == RED) or
    (state.colors[u] == BLUE and state.colors[v] == BLUE)){
    {
        SolutionState opt_skip = state;
        opt_skip.skipEdge();
        findBestStateDFS(opt_skip);
    }
} else if ...
```

Kde v případě, že oba vrcholy mají stejnou barvu se hrana přeskakuje.

Podobně se zpracovávají další případy. Po skončení této funkce je ve proměnné best_state uložen nejlepší stav, neboli stav s maximálním součtem vah hran.

Výkon sekvenčního řešení

Optimalizace popsané v úvodu sekce implementace, mají za následek to, že testovací vstupní data z courses jsou vyřešena prakticky okamžitě. Ukázkou za všechny je největší z grafů ze souboru graf_17_10.txt.

Vstupní soubor	Čas	Počet rekurzivních volání
graf_17_10.txt	0h:0m:0.97s	5,438,301

OpenMP - Funkční paralelismus

Funkční paralelismus s knihovnou OpenMP se od sekvenčního řešení příliš neliší. Program navíc přijíma parametr -t <number of threads> určující počet vláken.

Program již nepočítá počet rekurzivních zanoření.

Funkce findMaxConnectedBipartiteSubgraph() je doplněna o direktivu pro knihovnu OpenMP.

Ve funkci findBestStateDFS() je kolem kontroly nejlepšího výsledku vytvořena kritická sekce protože proměnná best_state je sdílená.

Každé rekurzivní zanoření je označeno direktivou #pragma omp task.

```
if ((state.colors[u] == RED and state.colors[v] == RED) or
    (state.colors[u] == BLUE and state.colors[v] == BLUE)){
    {
        SolutionState opt_skip = state;
        opt_skip.skipEdge();
        #pragma omp task
        {
            findBestStateDFS(opt_skip);
        }
    }
} else if ...
```

OpenMP - Datový paralelismus

Implementace datového paralelismu se od sekvenční verze liší o něco více. Program opět přijímá parametr pro počet vláken a nepočítá počet rekurzivních volání.

Zásadní rozdíl je ve funkci findMaxConnectedBipartiteSubgraph(), která je doplněna o funkci generateStatesQueue() a direktivu #pragma omp parallel for.

Funkce generateStatesQueue() spouští funkci findBestStateBFS(), který podobně jako findBestStateDFS() prohledává stavový prostor. BFS verze prohledává prostor až do určité velikosti fronty.

```
void generateStatesQueue() {
    this->solution_states_queue.push_back(initial_state);
    while (solution_states_queue.size() < solutionQueueLimit()) {
        findBestStateBFS(solution_states_queue.front());
        solution_states_queue.erase(solution_states_queue.begin());
    }
}</pre>
```

Po dosažení požadované velikosti fronty se paralelně spouští sekvenční řešení ve funkci findMaxConnectedBipartiteSubgraph().

MPI (+ funkční paralelismus)

Implementace s využitím MPI funguje na principu Main-Worker. Main proces, podobně jako v datovém paralelismu, nejdříve naplní frontu stavy pomocí algoritmu BFS a poté Worker procesům posílá tyto stavy k dokončení. V případě, že už není co posílat, čeká na doběhnutí všech Worker procesů a poté vypíše nejlepší nalezený výsledek.

V implementaci přibyla statická třída MyMpi, sloužící jako obal pro funkce MPI a přibyla třída Graph, reprezentující graf seznamem hran.

Dále přibyly serializační prvky pro třídu SolutionState a Graph, konkrétně funkce toString() a fromString().

Novou důležitou třídou je třída Worker, reprezentující Worker proces. Worker procesy přijímají od Main procesu nejdříve graf a následně stavy, které dále pomocí funkčního paralelismu prohledávají.

```
void workerMain(){
    string graph str;
    MyMpi::recvString(MPI_MAIN, TAG_GRAPH, graph_str);
    graph.fromString(graph_str);
    while (true) {
        string initial state str;
        MyMpi::recvString(MPI MAIN, TAG STATE, initial state str);
        initial_state.fromString(initial_state_str, &graph);
        if (all_of(initial_state.colors, initial_state.colors +
MAX VERTICES, [](color t c){return c == NO COLOR;})) {
            break;
        } else if (initial state.isLeaf() and
                   initial state.isBetterThan(best state)) {
            best state = initial state;
        } else {
            #pragma omp parallel num threads(number of threads)
                #pragma omp single
                    findBestStateDFS(initial state);
            MyMpi::sendString(MPI MAIN, TAG BEST,
best_state.toString());
    }
}
```

Měření, analýza a hodnocení paralelizace

Měření proběhlo na klastru star.fit.cvut.cy. Následující tabulka ukazuje výsledky pro 3 vybrané grafy a časy daných běhů. Byl měřen sekvenční čas. Poté funkční a datový paralelismus pro 2, 4, 8, 16, 20 vláken. A následně byl měřen výkon MPI s 16 vlákny. Tabulka obsahuje časy v počtu sekund.

Měření	c	t	graf_23_20.txt	graf_24_23.txt	graf_26_25.txt
Sequential		1	56	138	473
Parallel task	1	1	177	451	přesčas
Parallel task	1	2	98	250	přesčas
Parallel task	1	4	48	124	přesčas
Parallel task	1	8	24	64	314
Parallel task		16	14	36	178
Parallel task		20	16	46	210
Parallel data		1	55	157	přesčas
Parallel data		2	40	109	497
Parallel data	1	4	35	88	256
Parallel data	1	8	20	49	137
Parallel data	1	16	12	31	74
Parallel data	1	20	9	22	78
MPI + PT (1M + 1W)		16	115	TCP network fail	527
MPI + PT (1M + 2W)	3	16	72	174	501
MPI + PT (1M + 3W)	4	16	49	149	489

Paralelní zrychlení: $S(n, p) = SU(n) \div T(n, p)$, kde SU(n) je sekvenční čas a T(n, p) je paralelní čas při p procesech.

Zrychlení	c	t	graf_23_20.txt	graf_24_23.txt	graf_26_25.txt
Parallel task	1	1	0.3163841808	0.3059866962	přesčas
Parallel task	1	2	0.5714285714	0.552	přesčas
Parallel task	1	4	1.166666667	1.112903226	přesčas
Parallel task	1	8	2.333333333	2.15625	1.506369427
Parallel task	1	16	4	3.833333333	2.657303371
Parallel task	1	20	3.5	3	2.252380952
Parallel data	1	1	1.018181818	0.8789808917	přesčas
Parallel data	1	2	1.4	1.266055046	0.9517102616
Parallel data	1	4	1.6	0.5568181818	1.84765625
Parallel data	1	8	2.8	2.816326531	3.452554745
Parallel data	1	16	4.666666667	4.451612903	6.391891892
Parallel data	1	20	6.22222222	6.272727273	6.064102564
MPI + PT (1M + 1W)	2	16	0.4869565217	TCP network fail	0.8975332068
MPI + PT (1M + 2W)	3	16	0.777777778	0.7931034483	0.9441117764
MPI + PT (1M + 3W)	4	16	1.142857143	0.9261744966	0.9672801636

Paralelní efektivnost: $E(n, p) = SU(n) \div C(n, p)$, kde SU(n) je sekvenční čas a C(n, p) je paralelní cena, pro kterou platí $C(n, p) = p \cdot T(n, p)$.

Efektivnost	c	t	graf_23_20.txt	graf_24_23.txt	graf_26_25.txt
Parallel task		1	0.3163841808	0.3059866962	přesčas
Parallel task		2	0.2857142857	0.276	přesčas
Parallel task		4	0.2916666667	0.2782258065	přesčas
Parallel task	1	8	0.2916666667	0.26953125	0.1882961783
Parallel task	1	16	0.25	0.2395833333	0.1660814607
Parallel task	1	20	0.175	0.15	0.1126190476
Parallel data		1	1.018181818	0.8789808917	přesčas
Parallel data		2	0.7	0.6330275229	0.4758551308
Parallel data	1	4	0.4	0.3920454545	0.4619140625
Parallel data	1	8	0.35	0.3520408163	0.4315693431
Parallel data	1	16	0.2916666667	0.2782258065	0.3994932432
Parallel data	1	20	0.3111111111	0.3136363636	0.3032051282
MPI + PT (1M + 1W)	2	16	0.0152173913	TCP network fail	0.02804791271
MPI + PT (1M + 2W)	3	16	0.0162037037	0.01652298851	0.01966899534
MPI + PT (1M + 3W)	4	16	0.01785714286	0.01447147651	0.01511375256

Z výsledků měření je vidět, že datový paralelismus překonal funkční. Předpokládám, že je to způsobeno převážně nižšími nároky na režii datového paralelismu oproti funkčnímu paralelismu s #pragma omp task.

Závěr

Cílem práce bylo vytvořit programy pro řešení úlohy maximálního souvislého bipartitního grafu a následně provést vyhodnocení metrik těchto programů.

Tyto cíle jsem splnil a naučil se novým věcem. Úloha mi ze začátku přišla těžká a nepříjemná, ale po prvním odevzdání sekvenčního řešení, jsem si k ní našel cestu a dal si navíc práci s optimalizací kódu, ze které mám radost.

Měření na clusteru star bylo příjemným zpestřením, ale pocit z rychlého běhu při spouštění na lokálním PC se nedá překonat.